

העם

ברוך השם, בחירות!

ברוך השם, יהיה מה לאכול, ונאמה עקרת'בית אופטימית, כשקראה בעתון על התפטרות הממשלה. הנסיון לימד אותה: ערב בחירות גדלות המנות, משתפר התפ' ריט.

אמנם מחסני הממשלה ריקים יותר מאשר אי פעם. התואר המפקח על המלאי היה כמעט לבדיחה והבצורת האיומה בכל רח'

את הכרעה ע"י הצעה קונדסית, לקבל את הודעת שר החינוך כסיפוק. הכנסת חיי' כה, הצביעה על הצעת רוקח. היא הכי ריעה: 42:49, ההודעה נדחתה, הממשלה נפ' לה.

שתי האפשרויות: ביום בו מל' או שלושה חדשים בדיוק (14.11-14.2) לנצחון הציונים הכלליים, בבחירות העירור' ניות, נפלה ממשלה שלא יכלה להתעלם יו' תר מתסיסת המון אזרחי, שכמחציתם (עולים חדשים וערבים) לא השתתפו בו'

הכנסת: אחרי הישיבה, ניקוי כליי גשם של דולרים

בי הארץ עשתה את החמרת המצב ודאית. אולם בכל זאת התפשטה האופטימיות הנ' איבית של אותה עקרת'בית כמעט בכל החוגים. זה מכבר, השתוריה ההרגשה הס' תומה ש"משהו צריך להשתנות". איש לא הטיל ספק בכך, שהבחירות תגרומונה שר' נוי גדול.

השמתה הכללית לקראת הבחירות הי' תה גלויה לעין. לשוא התריע עזריאל קר' ליבאך, איש מערבי, כי הבחירות תגרומונה תוהו ובוהו, מבלי להועיל במאומה. לעם, שהמצב הקיים נמאס עליו, פשוטו כמש' מעו, היה הגיון משלו. אם כי איש לא היה בטוח, אם אמנם תיערכנה בחירות, או אם תיערכנה בקרוב, כבר וידונו בבתי' הקפה סיכוייה של הממשלה, שתקום בעק' בותיהן.

אותה שעה החלו הרמקולים הראשונים לטרטר. בככר מוגרבי הצטופפו אלפים מסי' ביב לרמקול הציוני-הכללי, שהילל את ניר' מן, מביא הדולרים המושעיים. בכביש ה' ראשי של יעזר טרטר רמקול אחר, מפא"י, שהילל את בן-גוריון, מביא העולים החד' שים. אישם, בין השנים, עמד האזרה, נבך, בלתינלה לשום צד, אך בטוח בהרגשה, כי הפעם גוגע הדבר גם לו.

הכנסת

עם התקרב הקץ

כשחלפננו פוז'יוויל, איש "חרות", ניבא את נפילת הממשלה הישראלית השלי' שית' לחודש פברואר 1951, לכל המאוחר, ביטול המבנים את דעתו.

אך סופו של דבר שנבואתו נתקיימה. ניתוחו, שבוסס על הקשיים הכלכליים ההו' לכים וגדלים ועל אינפלציה מתגברת, הצ' דיק את עצמו.

וכאשר ב. ג. גילה, כי יש לפזר את הכנסת, לנוכח שינוי הכוחות בעם, בטרם התקבלה החלטות מרחיקות לכת בשטח המשק ומדיניות החוץ, נמצאה אמתלה מוס' חית לפריצת המשבר, התפטרות הממשלה, פיזור הכנסת.

האמתלה: החינוך הדתי במעברות העיר' לים. אחר דיון סוער בחמש ישיבות מליאה, בו בלטו יותר, הניגודים האישיים בין ה' שרים הדתיים וב. ג. בו הוברר רצונם של הציונים הכלליים, "חרות", הפרוגרסיביים, בן-גוריון עצמו, להנהיג חינוך ממלכתי א' חיד במדינה, היה ברור לכל, כי נמצאה ה' צילה, בה יוכלו להשתמש הרוצים בנפילת הממשלה, להפלתה.

עם התקרב הקץ, הפכו הדתיים פשר' ניים יותר ויותר, אך בדר' מ"חרות" החיש

ידהפום אמונתם הדתית, המחסור, חוסר השיכון, האבטלה, אי שביעת הרצון הכ' ללית.

הגנה

הגשם רחם

903 יום אחרי שפלוגת חיל-הים-ליש' ראל הסתדרה בנגל חיפה כדי לחנות ביי' ציאת החייל האנגלי האחרון מאדמת ישר' ראל, הסתדרה פלוגת צבא ההגנה במסלול הנחיתה של לוד כדי לקבל את פניו של חייל אנגלי אחר: גנרל סר בריין רוברט' סון, מפקד הגנת המזרח התיכון (ראה במרחב).

לרגל קט פסק הגשם השוטף, כדי ל' אפשר לגנרל לרדת מבלי להרטיב את מזיו המגורחים. גם אלמנט אחר עזר לחייל הב' ריטי, שבא לשלב את ישראל בגוש האנגל' סאכסי: בגלל המשבר הממשלתי, שהעסיק את מוחות השמאל, עוררה הופעתו התרג' שות מעטה מפכי שחשבו.

שוק שחור

ספרי תורה וקופסאות בער

קילו בשר בשלש לירות, נגיק 5' ל"י, שוקולד צרפתי — 4' ל"י, סוכר — בשתי ל"י, ביצה ב"י 10' גרוש, פח שמן — 40' ל"י, כיריים חשמליים — שתי פלטות — 40' ל"י — אלה הם המחירים בבורסה השתורה של מצרכי מזון, שהפכה בשבוי' עות האחרונים "לבנה", ברחוב לילינגבלום בתל-אביב. חיסול אגף הפיקוח ע"י משי' רד האספקה והקיצוב לשעבר, העלה את ספסרי השוק השחור" מהמתרת לרחוב. ברחוב לילינגבלום בתל-אביב ובשוק הכר' מל, הסתובבו בגלוי עם צרורות ביד וסה' רו לעין כל. חבילות מזון שלמות, נקני' קים (לפעמים ממולאים תול וסמרטוטים), בשר "כשר" (של הלבנים המשוטטים שנעל' מו מהרחוב), ביצים, סוכר וכו'. ה"רגיטיר" הקטן, שנחפס לבתלת הבריחה מן הכסף, ושבא לרחוב לילינגבלום לקנות לו תמורת המשכורת החדשה שני "מלכים", נמלך לעתים קרובות בדעתו והחליט ליהנות מח' יי שעה. חבילת מזון וזוג נעליים, והמשי' כורת התנופה.

מבצע קופסה. השבוע פקדה משט' רת תל אביב שוב את ר' לילינגבלום" עם לא הצטמצמה הפעולה ברחוב בלבד. השוטרים חיפשו בתוך החנויות התצרות הבתים, בקטע המפורסם שבין רחוב הר' צל וקולנוע עדן. יומיים קודם לכן, לאחר חיפוש פתע, כחמש דקות לאחר שהמשטרה עזבה את המקום, נמשכו הענינים ברחוב כרגיל. הפעם, לאחר החיפוש המקיף יותר, אמר קצין משטרה לחברו: "חיסלנו את השוק השחור, לפחות לזמן מה".

לוא בצעו את הפעולה האחרונה אנשים בעלי חוש הומור, אפשר היה לכנותה "מב' צע קופסה". שעתים אחרי הפתיחה, אפי' שר היה לראות בתחנת המשטרה המרכזית, ברחוב יהודה הלוי, ערמות קופסאות, ועל רובן הכתובת "כשר". היו שם קופסאות בשר חזיר (ללא כתובת "כשר") פולני, גר' בי גיליון וכו', אך בעיקר חמרי מזון, לא הרחק מהערמות הללו, בחדר סמוך, ישבו אותה שעה שבעה אנשים מחזורי הסורג בתא המעצר, שלשה יצאו באותו ערב, אחד הועבר לתחנה אחרת, כי המשטרה מצאה שיש מקום לחקירה נפרדת ("עמידת המפתח" של העצור הזה: רשימות בסכומים אגדתיים (בא' ארציות ודולרים. כפי הנראה נודמן האיש מן העבר השני של רחוב הרצל, כי מטבע הדברים הוא "שיך" לקטע של ר' לילינגבלום", שבין הרצל לנחלת בנימין, מרכז הוהב וה"ואלוטה"...) .

שם חיכתה למשטרה אפתעה עיקרית: שוק הוהב נשאר בלי זנב. בבורסה, בו נעשות טרונקטיות בסכומים אגדתיים (בא' רץ נמצאים, לפי הערכה זמירה, 2 מליון מלכים) לא נראו כמעט כל מטבעות: הם נעלמו בקופות הוהב ובכיסים. הסיבה: הפחד הכללי שמא תחרים הממשלה את הוהב. גם נפילת הממשלה לא שינתה את ה' מצב. לעומת האופטימיות ("ביבוא רוקח ר' ברנשטיין, יהיה יותר טוב") הופיעה גם נימה פסימית (בינתיים תהיה אנארכיה, המשק ייחרב). ולא היתה כל ערובה שה' ממשלה הקיימת לא תחוקק את חוק ההח' רמה לפני נטשה את תפקידה. התנחם אחד מאותן הדמויות, בעלות המגבעת המסתירה את המצח: בן-גוריון ילך, אך המלכים ישארו!"

דת

קפה עטרה. קפה זיכל

בקפה "זיכל" הירושלמי נועדה לפני חדשים מספר קבוצת אנשים מגוונת, שהחי' ליפה דעות.

הבלשן אורנון, גולה קנייה, שהיה מיומני הפגישה נועץ בגב' בלומנפלה, מנהיגת ויצ"ו, בפרופסור גולדמן, ההיסטוריון — איש המכון הציוני, הח"כ ער' זיבוטנסקי הידוע בנטייתו האנטי' דתיות, פקיד הסוכ' נות — יודקס, המורה רין, עורך הדין שורץ. הם מצאו עצמם תמימי דעים, סיכמו, הקימו את "הליגה למניעת כפייה דתית".

מאות מכתבים: הידיעה על יסוד הליגה פשטה במדינה, שורות מספר ב.ה.א. רץ, מאמר מקיף בעתון "היקים" — "ידי' עות חדשות" — מאות מכתבים החלו מגיי' עים לתיבת דואר 200, ירושלים, מעוזה של הליגה. עולי גרמניה וספרדים, צברים צעירים ודוקטורים כאים בימים, בעלי קיט' נות מנהריה, פועלים מבאר-שבע, תבעו לצרפם לליגה, להפעילם. כולם הודוה עם העקרון היסודי — אמונותיו של אדם הן ענינו הפרטי — רוב הישוב הבלתי דתי אינו כופה את דעותיו על המיעוט הדתי, אל יעשה זאת המיעוט הדתי.

כשהוקמו בלא כל פרסומה, שלושה סני' פיה הראשונים של הליגה בירושלים, ת"א וח'פה, הוצפו בהצעות עבודה. מתוך שלוש בעיות יסוד: שבת, חוקי אישות, בשר טרף — נבחרה הראשונה — השבת, לטיפול יסודי.

סבל האוכלוסיה האד-דתית ביום מנוחתה היחיד בשבוע, השבת, רב — בגלל חוקי עזר עירוניים, אסורה התחבורה, פתיחת מקומות שעשועים, בתי-קפה, מסעדות, ירושלים, הבריה, בה נבחר ראש עירייה דתי, משמשת דוגמה. כבר עתה קשה לנ' שוא מצבו של אדם לאדתי והמצב יחמר עם תיקוק חוק השבת.

רוב המפלגות נמנעות מלצאת בסיסמ' אות אנטי-דתיות, מחשש שהבריהם הדתיים יצטרפו לחזית הדתית. בעיריית ירושלים, למשל, זכתה החזית הדתית בששה מקור' כות: שאר המפלגות (מפא"י, ציונים כל-

סר ברייאן רוברטסון, גנרלי המדים לא נרטבו

ליים) שיגרו ארבעה חברים דתיים נוספים למועצה, כך ש-10 מ'21 חברי המועצה הם דתיים.

מתוך רצון לרסן את יצר ההשתלטות של החוגים הדתיים, המביא להתנגשויות ממש (מאשיערים) עומדת הליגה לפתוח בשורות פעולות — מן הקל אל הכבד — מדובר, למשל, על הגשת פטיציה כל-ארצית להפעלת הרכבות בשבת.

התשובה: בקבוק בנזין. אורחים רבים טוענים נגד חוקי הנישואין, הגירושין, הירושה, הרבניים — אפשרית פעולה של מספר אורחים שגרשמו כ"חסרי דת" בעת רישום התושבים, מפניה לשר הפנים, שיא' שר להם רשיון נישואין אורחיים, יחוקק חוקי אישות אורחיים.

בעית הבשר הטרף — התנגדות הדתיים ליבוא בשר טרף זול, שיכריה, לדעתם,

* יחד עם סר נוקס הלם, ציר בריטיניה בישראל, בפתח בנין שדה-התעופה.